Versor, Johannes: Dicta super septem tractatus Petri Hispani (cum textu)
Cologne: [Heinrich Quentell, about 1485], 1485 Seite 111

56

dicibiliū ꝑ equoca vniuoca ⁊ denoīatiua
h̄ ꝯsequēter ponit diffinicōes mēbrorū
Et p̄mo diffinicōez equocoꝝ. Cuius rō ē
q2 illa vz ad cognoscēdū rductōez p̄di/
camētorū ad vnū cōe qđ est ens qđ đr
equoce de ipis Et diffinitio vniuocoꝝ
vz ad cognoscēdū reductionē oīm dici
biliū eiusdē generis i suū genꝯ generalis
simū. Et diffinitio denoīatiuorū vz ad
cognoscendū reductionē p̄itoꝝ accidē
ciū ad sub̄am de q̄ dicūt̄ denoīatiue Et
q2 reductio oīm p̄dicamētoꝝ ad ens p̄
or ē alijs Jō ꝯuenient diffiō equocorū
p̄cedit alias. et q2 reductio dicibiliū ad
suū genꝯ p̄cedit reductionē accidētium
ad s̄bam. Jō diffinitio vniuocoꝝ p̄ce/
dit diffinicōem denoīatiuoꝝ. Jō sic poi
tur diffiō equocorū. Equoca dicūtur q̄
rū solū nomē est cōe ⁊ s̄m illđ nomē rō
s̄be est diuersa. Jn q̄ diffōne poitur di/
cūt̄ id ē sunt dicibilia. ad explicādū geꝯ
diffiniti qđ est dicibile et nō ponit̄ sunt
q2 h̄ nō ꝯsiderant̄ p̄dicamēta inq̄ntum
sunt entia s̄iq̄ntū dicibilia sunt Et ro/
tū residuū poitur ad drām vniuocoꝝ ⁊
denoīatiuoꝝ. q2 vniuoca nō h̄nt solum
nomē cōe s̄ cū h̄ rōem. denoīatiua ꝓo
nō predicant̄ s̄m rōem. ¶ Sciendū p̄/
mo ꝙ duplicia sunt equoca. scz equoca/
ta ⁊ equoca equocātia. Equocū equo/
cās ē vnū nomē diuers̄ rōibꝫ pl̄a signi/
ficās. sicut h̄ nomē aīl diuers̄ rōibꝫ siḡfi
cat aīl viuū ⁊ aīl depictū Sz equoca
equocata sunt diuerse res diuers̄ rōibꝰ
ꝑ vnū nomē iportate. sic aīl viuū ⁊ aīl
depictū. h̄ aūt diffinicō solū dat̄ de eq
uocis equocatis ⁊ nō de equocis equo
cātibꝫ. q2 equoca equocata solū h̄nt no
mē cōe. Et ꝑ hāc diffōem p̄t h̄ri diffiō
equoci equocātis q2 sicut equoca equo/
cata sunt diuerse res h̄ntes vnū nomē.
et diuersas rōes. Jta equocū equocās
ē nomē cōe diuers̄ rōibꝫ pl̄a siḡficās. ⁊
q2 equoca equocata sūt pl̄es res ꝑ vnū
nomē siḡficate. Jō đr ad designādū il/
lā pl̄itatē diffiniuntur i plurali numero
¶ Sciendū scđo ꝙ ad huc duplex ē eq
uocū equocās ⁊ sil̄r equocū equocatū.
scz equocū a casu et equocū a ꝯsilio qđ
đr analogū. Vnū equoca a casu sūt illa q̄
significant̄ ꝑ idē nomē cōe diuers̄ rōibꝫ
simpl̄r nō h̄ntibꝫ ordinē int̄ se nec aliq̄d
p̄ncipiū nec finē. ⁊ dicūt̄ a casu q2 casua
lit̄ accidit ꝙ idē nomē iponit̄ ad signifi/
cādū plura ⁊ đr a casu q2 iponēs ipz ad
significandū i scđa ipositiōe eiꝰ nō h̄uit
respectū ad p̄mū eiꝰ significatū s̄ a casu
accidit ꝙ tale nomē p̄us habuit aliđ sig
nificatū. sic equꝰ s̄cat idē qđ eq̄le ⁊ etiā
s̄cat qđdā aīl. ⁊ iponēs ip̄m ad vnū sig
nificatū significādū nō h̄uit respectū ad
aliđ Et ꝑ h̄ p̄t diffiniri equocū equo/
cās a casu. vn̄ equocū equocās a casu ē
vnū nom ē cōe eq̄ plura significās Sed
equocū equocās a ꝯsilio ē vnū nom s̄m
p̄us ⁊ posteriꝰ pl̄a significās ⁊ đr a ꝯsi/
lio. q2 sicut i ꝯsilio vnꝰ seq̄tur dcm̄ alte
riꝰ Jta i tali noīe attribuit̄ vna siḡfica/
tio ꝑ respectū ad aliā. sicut aīl p̄mo s̄cat
aīl viuū. ⁊ ex cōsequēti ꝑ silitudinē s̄cat
aīl pictū. Sz equoca equocata a cōsilio
sūt res diuerse s̄m p̄us ⁊ posteriꝰ siḡfi
cate ꝑ idē nomē diuers̄ rōibꝫ h̄ntes tn̄
ordinē int̄ se ⁊ vnū p̄ncipiū vel finē. sic
h̄ nomē ens đr de sub̄a ⁊ accidēte. Et
sanū de vrina de medicia ⁊ dieta. ⁊ de
vtrisq3 equocis scz a casu ⁊ a ꝯsilio itel/
ligit̄ diffinicō equocoꝝ p̄dicta ¶ Scie
dū tertio ꝙ nomē đr cōe duplicit̄ Vno
mō s̄m vocē q̄ cōitas est ad plura signi/
cata. sicut sor. đr nomē cōe ad hūc sor. ⁊
ad aliū. Alio mō đr nomē cōe s̄m suum
siḡficatū qđ ē cōe ad plura supposita. sic
siḡficatū hoīs cōe ē ad oīa supposita hoīs
et sic nullꝰ t̄minꝰ singl̄aris đr cōis Cū
suū siḡficatū sit discretū Hic aūt sumit̄
nomē cōe prio mō ꝑ illo qđ est cōe s̄m
vocē ꝑ respectū ad pl̄a siḡficata ⁊ nō se
cūdo mō. q2 si sic acciperet̄ tūc nullꝰ t̄miꝰ
singularis diceretur equoce de multis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0111
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG